

retningspapirer. »Breve og andre forretningspapirer« i aktieselskabslovens § 153, stk. 6, omfatter breve, brevkort, tilbud, ordrer, ordrebekræftelser, fakturaer, prislister, brochurer o. lign. salgsmateriale. Annoncer i dagblade og tidsskrifter er derimod ikke omfattet, medmindre disse indeholder en bestillingsseddel for læserne. Endvidere er rundskrivelser, der er mangfoldiggjort, omfattet af begrebet, så længe deres indhold er af forretningsmæssig karakter.

Investeringsforeninger har kun pligt til at angive navnet i det omfang, det følger af aktieselskabsloven. Investeringsforeninger har derfor ikke pligt til at anvende ordet »investeringsforening« i deres navn på facader o. lign.

En investeringsforening, der søger om godkendelse, skal ifølge *stk. 7* have en formue på mindst 10 mio. kr., hvilket svarer til formuekravet i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger. Artikel 13 a i UCITS-direktivet kræver som noget nyt en formue på 300.000 euro. Da formuekravet allerede med vedtagelse af den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger blev hævet fra 2 mio. kr. til 10 mio. kr., er dette krav blevet opretholdt. En forening skal også have et vist volumen for at være rentabel. I forhold til dette er 10 mio. kr. ikke for høj sat. Ifølge forslaget § 26, stk. 4, skal bestyrelsen tage stilling til, om foreningens formueforhold til enhver tid er forsvarlige i forhold til foreningens drift. Er de ikke det, kan foreningens omkostninger blive for høje. Immaterielle aktiver må ikke indgå som en del af formuen.

Stk. 8 fastslår, at en investeringsforenings instrumenter skal forvaltes og opbevares særskilt for foreningen i et af Finanstilsynet godkendt depotselskab. Årsagen hertil er, at foreningens aktiver ikke må komme foreningens ledelse og ansatte i hænde. Bestemmelsen er en videreførelse af § 73 i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger og gennemfører dele af artikel 4, stk. 2, artikel 7, stk. 1, og artikel 8 i UCITS-direktivet. Da bestemmelserne i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger §§ 74 og 75 fra 1. januar 2004 fremgår af §§ 106 og 107 i lov om finansiel virksomhed, som beskriver depotselskabets pligter i forhold til investeringsforeningen, er det fundet hensigtsmæssigt at indsætte bestemmelserne i § 73 i denne bestemmelse, der beskriver, hvad en investeringsforening er, i stedet for at videreføre bestemmelsen i en selvstændig paragraf, fordi depotselskabsfunktionen er en integreret del af en investeringsforening.

Depotselskabet skal være et pengeinstitut med hjemsted her i landet, det vil i denne bestemmelse sige

Danmark, Færøerne eller Grønland. Endvidere kan en filial af et kreditinstitut med hjemsted i et andet land, der er medlem af Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, være depotselskab for en investeringsforening.

Såfremt depotselskabet forvalter og opbevarer foreningens instrumenter i depoter eller på konti i foreningens navn, er kravet opfyldt. Det samme gælder, når foreningens likvide midler indsættes på en konto i depotselskabet i foreningens navn, idet foreningen dog kan indsætte sine midler i andre pengeinstitutter men kun sådan, at depotselskabet forvalter dem. Kravet om særskilt forvaltning og opbevaring er også opfyldt, hvis en forenings værdipapirer m.v. opbevares på en samlekonto, jf. § 72, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. De fleste om ikke alle en forenings danske værdipapirer vil blive opbevaret i en værdipapircentral, medens det er almindeligt af de udenlandske værdipapirer opbevares på samlekonti, de såkaldte »sub accounts«. Når det er tilfældet, skal depotselskabet kunne dokumentere, at foreningens udenlandske værdipapirer bliver opbevaret særskilt på en konto, der er en del af samlekontoen, i foreningens navn.

Tit § 5

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af §§ 2, 3, stk. 3, § 5, stk. 1, 2. pkt., og § 6, stk. 2, nr. 2, samt §§ 62, stk. 4, og 73 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger. Endvidere er bestemmelsen i videst muligt omfang opbygget, således at den svarer til de tilsvarende bestemmelser i §§ 7–11 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 1 fastslår, at virksomheder, der udøver virksomhed, som 1) består i fra en videre kreds eller offentligheden at modtage midler, som under iagttagelse af et princip om risikospredning anbringes i de i kapitel 15 nævnte instrumenter, og som 2) indløser en deltagers andel af formuen med midler, der hidrører fra formuen, skal godkendes af Finanstilsynet som specialforening. Endvidere fastslås det, at specialforeninger kun må udøve den nævnte virksomhed, jf. dog neden for vedrørende stk. 2 og 3.

Specialforeninger, der kan være placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger eller erhvervsudviklingsforeninger, kan placere deres midler som nævnt i kapitel 15. Baggrunden for, at disse fire typer specialforeninger opretholdes, er, at de har lidt videre rammer for placering af formuen, end investeringsforeningerne har på grund af placeringsgrænserne. Det er især af betydning for de foreninger, der placerer deres midler i realkreditobligati-